

351

UCHWAŁA Nr 243 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 1971 r.

w sprawie połączenia Instytutu Antybiotyków i Instytutu Farmaceutycznego w Instytut Przemysłu Farmaceutycznego.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Łączy się Instytut Antybiotyków oraz Instytut Farmaceutyczny w Instytut Przemysłu Farmaceutycznego, zwany dalej „Instytutem”.

§ 2. Siedzibą Instytutu jest m.st. Warszawa.

§ 3. 1. Przedmiotem działania i specjalizacji Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych i rozwojowych oraz udział w ich wdrażaniu w zakresie środków leczniczych i związków biologicznie czynnych.

2. Szczegółowy zakres działania Instytutu określa statut nadany przez Ministra Przemysłu Chemicznego.

§ 4. Nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Przemysłu Chemicznego.

§ 5. Instytut działa według zasad rozrachunku gospodarczego, określonych w uchwale nr 53 Rady Ministrów z dnia

27 kwietnia 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej jednostek badawczych (Monitor Polski Nr 15, poz. 124).

§ 6. Instytut przejmuje majątek oraz prawa i zobowiązania obu łączonych instytutów według stanu na dzień 31 października 1971 r.

§ 7. Pracownicy połączonych instytutów stają się pracownikami Instytutu.

§ 8. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 7 grudnia 1951 r. w sprawie utworzenia Instytutu Farmaceutycznego (Monitor Polski Nr A-105, poz. 1532),
- 2) uchwała nr 301 Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1957 r. w sprawie utworzenia Instytutu Antybiotyków w resorcie Ministra Przemysłu Chemicznego.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Chemicznego.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

352

UCHWAŁA Nr 245 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 1971 r.

w sprawie wynagrodzenia za udział w posiedzeniu kolegów i komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń.

Na podstawie art. 20 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegów do spraw wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 118) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniu kolegów do spraw wykroczeń przy prezydiach rad narodowych, urzędach i izbach morskich, urzędach górniczych, zwanych dalej „kolegiami”, oraz komisji orzecznictwa do spraw wykroczeń przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) i rad narodowych miast stanowiących powiaty podzielonych na dzielnice, a także przy Ministrze Żeglugi i Prezesie Wyższego Urzędu Górniczego, zwanych dalej „komisjami”, przysługuje przewodniczącemu i członkom składu orzekającego kolegium, przewodniczącemu i członkom składu komisji oraz protokolantom.

2. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniu kolegów i komisji wynosi:

- 1) dla przewodniczącego składu — 57 zł,
- 2) dla członków składu i protokolanta — 38 zł.

3. Osoby pozostające w stosunku pracy mogą otrzymać wynagrodzenie tylko za udział w posiedzeniu odbytym poza godzinami ich pracy zawodowej.

§ 2. 1. Odszkodowanie za utracony zarobek wskutek udziału w posiedzeniu może być wypłacone do wysokości 50 zł na żądanie członka składu kolegium i komisji, jeżeli wykaze, że nie pozostaje w stosunku pracy i że wynagro-

dzenie za udział w posiedzeniu nie równoważy utraconego zarobku.

2. Osobie, która otrzymała odszkodowanie za utracony zarobek, nie przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniu.

§ 3. Wyhagrodzenie za udział w posiedzeniu i odszkodowanie za utracony zarobek wolne są od podatku.

§ 4. Wydatki przewidziane w uchwale pokrywa się z budżetu rad narodowych oraz innych organów, przy których działają kolegia i komisje.

§ 5. Traci moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1959 r. w sprawie zasad wynagradzania przewodniczącego i członków składu orzekającego oraz protokolanta za udział w posiedzeniach kolegów karno-administracyjnych przy prezydiach rad narodowych (Dz. U. Nr 17, poz. 98),
- 2) uchwała nr 336 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1964 r. w sprawie wynagradzania za udział w posiedzeniach komisji powołanych przez prezydium rad narodowych na podstawie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym (Monitor Polski Nr 76, poz. 352).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

353

UCHWAŁA Nr 249 RADY MINISTRÓW

z dnia 16 listopada 1971 r.

w sprawie terminu przedawnienia roszczeń o zapłatę kar umownych za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umów sprzedaży i umów dostawy oraz umów komisu w obrocie pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 2 Kodeksu cywilnego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Termin przedawnienia roszczeń o zapłatę kar umownych przewidzianych w ogólnych warunkach umów